

fidfte Linie maa findes en Trykfejl, fom viftnof kan rettes uden færligt Ændringsforflag. Man har haft faa færdedes daarlige Tid til at fe dette Forflag igennem. Det forelaa ikke for Udvalget, den Gang vi udfædte vor Erklæring; det var ikke en Gang trykt, tror jeg, den Gang det gik til anden Behandling i Landftinget. Der ftaar i næftfidfte Linie „ville“, og det er vift Meningen, at der ftulde ftaa „vilde“. Hvis det bliver ftaaende, vil i ethvert Fald det danfte Sprog lide en ftærk Moleft ved den Lejlighed. (Indenrigsministeren [Sjgerfølev]: Det ere vi vante til.) Sa men det vilde dog være, alt for galt, det tror jeg, at den højtærede Indenrigsminister vil indrømme, om Loven kom ud med en faadan Sprogfejl, og det vilde vel derfor være rigtigt, at det blev rettet.

Det var det Stykke, fom handler om Sygekafternes Ydelle, og jeg finder fom fagt ikke deri nogen Indrømmelse fra Landftingets Side over for Folketinget. Jeg finder det heller ikke i de tilbageftaaende Paragraffer. Jeg fer endogsaa, at der i § 29 er fjernet det, fom baade Højre og Venstre her i Folketinget være enige om, nemlig at Sygekafterne ftulde have Lov til at henlægge noget af deres Refervofonds til andet Brug, fom dog ikke var uforeneligt med felve Sygekafternes Virksomhed. Dette er nu fjernet. Der er ingen Mulighed for mere at bruge Refervofondene paa den Maade, fom Højre og Venstre være enige om, og hele Folketingets Udvalg havde tiltraadt. Allerede ved 2den Behandling blev Loven jo bragt i en faadan Stand fra Folketingets Side, at man maatte faa det Indtryk, at nu var den tilfræffelligt tilberedt efter Landftingets Gane. De væfentlige Ændringer, fom man fra Mindretallets Side havde kunnet guffe, for Ekfempel faadanne fom dette, at Sygekafte-medlemmerne ftulde have frit Hofpital, være jo udftemte netop af Hensyn til Landftinget, idet den ærede Drøfver principielt ikke havde noget imod dem, ja, principielt endog indrømmede det heldige i, at faadanne Forflag vedtoges, men mente, at de ikke vilde kunne gennemføres, og at man af den Grund ftulde udftemme dem. Naar vi nu faaledes allerede havde pluffet Sygekafteføven ved 2den Behandling i Folketinget, forekommer det mig rigtignof ret uheldigt, naar vi faa den tilbage paa den Maade, at den yderligere er pluffet, at det faa ftal hedde fig, at der er opnaet noget fom helft Indrømmelse fra Landftinget.

Nu kommer jeg til den afgørende Paragraf i Sygekafteføven, den, fom omhandler Statstilfuddet.

Der er jo nu optaget Folketingets to Former for Tilftud, nemlig 2 Kr. pr. Medlem og $\frac{1}{5}$ af Medlemsbidraget. Det vil ikke være noget forftelligt fra, hvad Regeringsforlaget foreflog. Det er ogsaa indrømmet fra faa godt fom alle Sider her i Salen ved 2den Behandling, at om man fætter 1.50 Kr. pr. Medlem og $\frac{1}{4}$ af Medlemsbidraget, eller man fætter 2 Kr. pr. Medlem og $\frac{1}{5}$ af Medlemsbidraget, kommer i og for fig ud paa et. Jeg kan alftaa ikke deri finde nogen Indrømmelse, hverken fra Regeringens eller Landftingets Side. Forftellen, naar man regner det ud finanfift, fom er ftet ved anden Behandling — og det er ikke værd at komme tilbage til, hvad der en Gang er omtalt — var faa ubetydelig, at der ikke deri var nogen Hindring for Forandringen. Nu er det ganfte fikkert, at det Forhold, fom var i Regeringsforlaget, nemlig at Kommunerne ftulle bidrage de $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. Medlem, mod at Staten kun ftulde tilftøde $\frac{1}{4}$ af Medlemsbidraget, er fjernet, det hele er lagt over paa Staten. Men ogsaa heri er det mig ikke muligt at fe nogen Indrømmelse, idet felve Landftingets Erklæring gaar ud fra, at det var enigt med Flertallet i, at der var ingen Mulighed mer for at bebyrde Kommunerne med et faadant Tilftud. Jeg tror virkelig heller ikke der er et enefte Medlem i de to Ting, fom har ment, at der, faaledes fom Kommunerne Stilling er, kunde være Tale om paa ny at lægge noget paa Kommunerne. Naar det alftaa er overtaget af Staten, faa er det noget, jeg i og for fig ikke kan mene, der endoglaa fra Regeringens Side egentlig har været Haab om at faa forandret. Den højtærede Indenrigsminister udtrykte fig ogsaa ved 2den Behandling af Forlaget her faaledes, at man forftod, det var noget, han i og for ikke havde Haab om at faa gennemført, ja, fom han til en vis Grad ikke vilde finde det rimeligt at gennemføre. — Men der ftod ganfte vift i Regeringsforlaget noget om en forhøjet Skat paa Brændevinsbrænding. Det er gaaet ud. Jeg ftal gøre opmærksom paa, at i Regeringsforlaget ftod der ikke, at der ftulde paalægges en Skat paa Brændevinsbrænding, der ftod kun, at naar der paalagdes ved Lov en forhøjet Skat paa Brændevinsbrænding, faa vilde Tilftuddet fra Stat og Kommune være forløds at afholde af en faadan Skat. Selv om man alftaa havde vedtaget Regeringsforlaget i den Form, hvort det forelaa, havde man i og for fig ikke vedtaget en forhøjet Skat paa Brændevinsbrænding. Denne ftulde forft paalægges ved Lov, og jeg huffe, at netop